

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 32/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 36 písm. a) a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 193/2016 z 24. novembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 36 písm. a) a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Cdo 193/2016 z 24. novembra 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa v právnom postavení žalobcu žalobou domáhal povolenia obnovy konania proti žalovanej [REDACTED], [REDACTED], ktorá bola odmietnutá dovolacím napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu.

3. V sťažnosti ďalej uviedol: „Na Okresnom súde Košice I som sa v pracovnoprávnom konaní 12 C153/2006 zo dňa 29.9.2006 domáhal vyplácania mzdy pozastavenej mi ku dňu 1.8.2006 zamestnávateľom [REDACTED] bez primeranej výpovede.

Vo všetky konaniach vo veci pred súdom až po posledné konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky 8 Cdo 193/2016 zo dňa 24. novembra 2016 súdy právom podvodne manipulujú a to tak, aby som bol z konania vyradený a aby sa mi nepriznalo moje právo. Podvodná manipulácia súdov spočíva vtom, že súdy vo veci konajú v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ako civilné sporové konanie, t.č. v zmysle Civilného sporového poriadku, a nie v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok, ako správne konanie na základe Zákonníka práce. Táto manipulácia práva má aj svoj trestnoprávny rozmer zneužitia právomoci sudcu, ako verejného činiteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky moje preskúmanie rozhodnutia, pričom súd v postupe pri konaní primerane a nie striktne používa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, t.č. Civilného sporového poriadku. Odôvodnenie svojho postupu Najvyšším súdom SR v uznesení 8 Cdo 193/2016 je úbohý podvod na podvod.

Odmietnutím môjho dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky porušil článok 46 Ústavy SR ako právo na súdnu a inú právnu ochranu, a článok 36 písm. a) Ústavy SR ako právo...“

4. Na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález: „Základné ústavné právo [REDACTED], [REDACTED], právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, právo na odmenu za vykonanú prácu podľa článku 36 písm.a) Ústavy Slovenskej republiky, a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8 Cdo 193/2016 zo dňa 24. novembra 2016 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Cdo 193/2016 zo dňa 24.novembra 2016 a prikazuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 8Cdo 193/2016 zo dňa 24.novembra 2016 a prikazuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky aby vo veci konal.“

II.

5. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich práv zaručených ústavou a dohovorom napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu. K podanej sťažnosti však nepriložil splnomocnenie pre advokáta, ktorý ho bude zastupovať v konaní pred ústavným súdom.

9. Podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať sťažovateľ alebo jeho právny zástupca. K návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V prvom rade ústavný súd poznamenáva, že v konaní pred ústavným súdom bol sťažovateľ viackrát poučený o náležitostiach podaní (návrhov) adresovaných ústavnému súdu predpísaných zákonom o ústavnom súde (najmä o povinnosti byť zastúpený advokátom vyplývajúcej z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a to napr. pri odloženiach jeho vecí podľa § 23a zákona o ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 75/09 z 22. januára 2009, sp. zn. Rvp 94/09 z 29. januára 2009 a tiež sp. zn. Rvp 1265/09 z 29. januára 2009. Rovnako bol už sťažovateľ upozornený (v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. Rvp 94/09) na to, že v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vytvorila Slovenská republika nový inštitucionálny a funkčný systém slúžiaci na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci, ktorým rozšíril zákonodarca pôsobnosť centra aj na väčšinu konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval za potrebné znovu vyzývať sťažovateľa na odstránenie zisteného nedostatku a upozorňovať ho na možnosť priznania právnej pomoci centrom, pretože už viaceré jeho sťažnosti skončili odložením v zmysle

dikcie ustanovenia § 23a zákona o ústavnom súde, v rámci ktorých bol opakovane kvalifikovaným spôsobom oboznámený o zákonných náležitostiach návrhov podávaných ústavnému súdu.

12. Tieto skutočnosti viedli ústavný súd k tomu, že sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od splnenia procesnej podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom (obdobne napr. I. ÚS 164/2014).

13. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že práve povinné právne zastúpenie je garantom toho, aby ústavná sťažnosť spĺňala všetky zákonné náležitosti vrátane presne, jasne a zrozumiteľne formulovaného petitu. Advokát je osobou povinnou pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky (a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta) a tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

14. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2017